

statečné opory ve spisech, resp. je s nimi v rozporu a je na tomto ne-
správném závěru založené rozhodnutí stíženo podstatnou vadou řízení,
pro kterou bylo je zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 12.407.

Živnostenské právo: * Uděluje živnostenský list nebo kon-
cesi, může živnostenský úřad od každé veřejné obchodní společnosti
podle § 3 odst. 3 živn. řádu žádati průkaz o provedení zápisu do obchod-
ního rejstříku podle čl. 86 obch. zákona.

(Nález z 19. května 1936 č. 13.583/35).

V ě c: Václav K. v Praze a Josef H. v Poříčí u Čes. Budějovic proti
rozh. min. obchodu v Praze ze 4. července 1934 o podmíněném udělení
koncese.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Podáním z 30. března 1932 sdělili st-lé zem. úřadu
v Praze, že smlouvou ze 4. dubna 1932, jejíž opis předložili, se dohodli
na tom, že budou pod společenskou firmou »Václav K. a Josef H., umělý
kámen, fasádní a sádrové omítky« provozovati živnost stavitelskou se
stanovištěm v Praze, a poznamenali, že veřejný společník Václav K. je
koncesovaným stavitelem.

Výměrem z 8. srpna 1932 udělil zem. úřad zmíněné veřejné obchodní
společnosti koncesi k provozování živnosti stavitelské s tím, že do tří
měsíců po doručení koncesního dekretu bude pod následky § 3 živn. řádu
podán průkaz o tom, že firma byla zapsána do obchodního rejstříku.

Proti tomuto dodatku podali st-lé odvolání, dovozující, že průkaz
o protokolaci jsou povinny předložiti toliko firmy k protokolaci povinné;
takovou však že není za všech okolností veřejná obchodní společnost,
která, neplatí-li daň výdělkovou v určité výši, vůbec do obchodního rej-
stříku zapsána býti nemůže. Přes to však že jsou právníckými osobami,
jež podle § 3 odst. 1 živn. řádu mají nárok na to, aby jim bylo uděleno
oprávnění k provozování živnosti.

Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. obchodu odvolání, protože v žá-
dosti z 30. března 1932 bylo výslovně uvedeno, že žadatelé budou pod
společenskou firmou provozovati živnost stavitelskou, a že veřejný spo-
lečník firmy je koncesovaným stavitelem; dále předložili společníci ma-
gistrátu hl. města Prahy podací rubriku k žádosti o protokolaci své spo-
lečenské firmy. Z toho je jasno, že zem. úřad při rozhodování o této žá-
dosti byl povinen vycházeti z toho, že se žádá o udělení stavitelské kon-
cese pro veřejnou obchodní společnost. Názor, že § 3 živn. řádu se může
vztahovati jen na ty případy, kde se jedná o firmy k protokolaci povinné,
a že veřejné obchodní společnosti nejsou společnostmi, jež by byly bez-
podmínečně k protokolaci povinny, jest úplně nesprávný a v rozporu se
zákonem. Paragraf 3 živn. řádu nerozlišuje ve směru st-li hájeném. Sta-
novisko, že veřejné obchodní společnosti nejsou společnostmi bezpodmí-

nečně k protokolaci povinnými, odporuje ustanovení čl. 86 obch. zákona, který ukládá všem veřejným obchodním společnostem bez rozdílu p o v i n n o s t k zápisu do obchodního rejstříku. Nedosahuje-li u těch kterých společností zdanění výše stanovené v § 7 uvoz. zákona k obchodnímu zákonu ve znění zákona č. 260/1921 Sb., nejsou tyto útvary vůbec obchodními společnostmi a nemohou tudíž míti ani společenskou firmu.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Stížnost uvádí, že min. obchodu, zastávajíc názor, že veřejné obchodní společnosti jsou bezpodmínečně protokolací povinny, přehlíží, že k zápisu do obchodního rejstříku hodí se pouze ty veřejné obchodní společnosti, jichž obchodní činnost dosahuje takového stupně, že jsou zdaňovány daní výdělkovou určité výše dosahující. K tomu jest podotknouti, že žal. úřad tuto okolnost nikterak nepřehlédl, nýbrž výslovně k ní zaujal stanovisko vysloviv, že v případě, nedosahuje-li zdanění u těch kterých společností výše stanovené v § 7 uvoz. zákona k obchodnímu zákonu ve znění zákona č. 260/1921 Sb., nejsou tyto útvary vůbec obchodními společnostmi a nemohou tudíž míti ani společenskou firmu. Proti právnímu názoru zde projevenému neformuluje stížnost expressis verbis vlastně žádnou námitku, nýbrž uvádí jednak toliko, že v tomto případě se nejedná o veřejnou obchodní společnost podle obchodního zákona, nýbrž o společnost, na niž se předpis odst. 3 § 3 živn. řádu vůbec nevztahuje, jednak pak, že veřejné obchodní společnosti, i když v rejstříku firem zapsány nejsou, jsou právníckými osobami, které mohou nabývatí práv a mohou býti subjektem právních závazků; pouze takové společnosti, k jichž existenci je bezpodmínečně nutným zápis do rejstříku firem, má cit. § 3 odst. 3 na mysli.

Poslednější námitku neuznal nss důvodnou, neboť vzhledem k ustanovení čl. 86 obch. zák. je každá veřejná obchodní společnost k protokolaci povinna. Užívá-li § 3 odst. 3 živn. řádu obratu »společnosti k protokolování firmy povinné«, vycházel tím zcela zřejmě z pojmu, jaký byl vytvořen zákonodárstvím, tedy zejména cit. čl. 86 obch. zákona, a nelze z něho vyčísti nějakou výjimku pro veřejnou obchodní společnost, jakou se snaží stížnost vyvoditi. Zda pak veřejná obchodní společnost právně vzniká již uzavřením příslušné smlouvy společenské a nikoliv teprve protokolováním, je v této relaci zcela irrelevantní.

Vývody v první námitce shora uvedené obsažené jeví se nepřipustnými, neboť v tomto směru se st-lé v odvolání nehájili a netvrdili, že § 3 odst. 3 živn. řádu nelze na tento případ užiti, ježto jde o společnost podle občanského zákona (§§ 5 a 6 zákona o ss).

Č. 12.408.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Osoba, která byla kandidována na jméno strany, jejíž činnost byla zastavena, nebo navržena za ni pro veřejnou funkci, není povinna, aby za účelem vyvrácení presumce, že je členem uvedené strany, ve lhůtě jí dané podle zákona č. 201/1933 Sb. sama provedla důkaz nebo předložila úřadu hotový důkaz o tom, že byla